

Jak se Karol a Kvído poznali



Karolina Gudasová – Neuvirthová



FRAGMENT

Karol a Kvído

Jak se Karol a Kvído poznali

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Karolina Gudasová-Neuvirthová, Tereza Šefrnová
Karol a Kvído – Jak se Karol a Kvído poznali – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS  **MEDIA**

Jak se Karol a Kvído poznali

Karolina Gudasová-Neuvirthová
Tereza Šefrnová



SEN SKŘÍTKA KVÍDA



Skřítek Kvído ležel na polštářku. Byl přikrytý peřinkou až úplně po bradu. Spal. Hlasitě si oddechoval. Chrrr pšššt, chrrr pšššt. Zdál se mu krásný sen.

Objevil se na zvláštním místě, v lidském světě, kde všechno vypadalo jinak než u něj v říši pohádek: „Jé, tady jsou skřítkci! Takoví malíncí. To jsou děti?!”

A o kousek dál objevil Kvído obry, kteří byli velcí tak, že jim Kvído dohlédl akorát na bradu a kousek nosu. To byli dospělí.

Tatínkové a maminky. Dědečkové a babičky. Strejdivé a sousedé, i pošťáci. Nelétali jako Kvído. Místo křídel měli zvláštní krabice na kolečkách, ve kterých lidé seděli. V lidském světě se jim říká auta. A určitě je znáte, děti. Nebo ne?

Vtom Kvídovi na postýlku skočily dvě vílí rošťačky. Byly to skřítkovy kamarádky Naty a Lůca. Bydlely spolu v maličkém domečku v pohádce. Víly byly už notnou chvíli vzhůru a čekaly, až se skřítek probudí.



Naty to nevydržela a jemně do něj šťouchla: „Kvído! Vstávej, ty ospalče.”

Lůca se hned přidala a dožadovala se: „Pojď si s námi hrát!”

Kvído zamžoural rozespálými očky. „Ahoj, Naty. Dobré ráno, Lůco. To je dobře, že jste tady. Nemůžu si s vámi hrát. Musím najít můj sen!”

Skřítek vypadal velmi přesvědčivě. Byl rozhodnutý najít lidský svět a poznat tam spoustu dětí a aut. Naty a Lůca se nadchly.
„Najít sen? No to by bylo něco!”

Kvído na nic nečekal. Chytil víly za ruce, představil si to skvělé místo ze svého snu a řekl kouzelné cestovací zaříkadlo:
„ABR FABR LUPILINKU AŽ UŽ JSME TAM ZA CHVILINKU.“
Lůca a Naty malinko zaváhaly, ale pak se skřítko pevně chytily a nadšeně letěly s ním. Hledat sen.





JAK SE KAROL A KVÍDO POZNALI

Skřítek Kvído letěl za svým snem. Letěl rychle a nevšiml si, že už se ocitl v lidském světě. Málem vběhl rovnou do silnice, kde jezdila spousta aut, motorek i autobusů. Ty Kvída moc zajímaly. Byly to skutečně ty obrovské krabice na kolečkách, o kterých se mu zdálo.

„Támhle je můj sen!” zavolal Kvído a hned by skočil do silnice pod auto.

„Stůj!” volaly za ním jeho kamarádky, víly Naty a Lúca. Křičely, ale marně. Neuměly létat jako Kvído. Běžely co nejrychleji za ním,



ale skřítek byl rychlejší. Utekl jim. Kvído byl z opravdových aut tak nadšený, že varování svých kamarádek neslyšel.

Schylovalo se k nejhoršímu. Už už by Kvído vběhl přímo do silnice. Auta troubila, brzdy skřípěly. A najednou se před ním objevila Karol.

Naštěstí ho zastavila včas: „Stůj! Vždyť by se ti něco mohlo stát!”

Kvído si vůbec neuvědomil, že je ve velkém nebezpečí. Až teď mu to došlo.

„Děkuju ti, žes mě zachránila, velká vílo,” řekl Kvído. Hodně se lekl. A trochu se styděl.

„Vílo? Tak mi ještě nikdo neřekl. Jsem přece obyčejná holka. Ahoj, já jsem Karol,” řekla ta velká slečna, která Kvída zachránila.

Skřítek si ji zaraženě prohlížel. Pak se rychle vzpamatoval a povídá: „Já jsem skřítek Kvído.”

To Karol rozesmálo. „Skřítek?”

Kvído se ale nedal a vysvětlil té velké lidské slečně: „No jasně. Z naší pohádky přece.” Skřítek se Karol moc líbil. Chtěla ho poznat

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Karol a Kvído – Jak se Karol a Kvído poznali.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.